

(the province of Västergötland (Traugott-Olsen & Schmidt Nielsen 1977)).

Elachistidae (Lepidoptera) of Fennoscandia and Denmark. – Faun. ent. scand. 6.

Litteratur

- Kyrki, J. 1978. Suomen pikkuperhosten levinneisyys I. Luonnontieteellisten maakuntien lajisto (Lepidoptera: Micropterigidae – Pterophoridae). – Notulae Entomol. 58: 37–67.
- Traugott-Olsen, E. & Schmidt Nielsen, E. 1977. The

J. Itämies
Department of Zoology
University of Oulu
Kasarmintie 8
SF-90100 Oulu 10
Finland

Oxytelus migrator, en ny svensk kortvinge

[*Oxytelus migrator* new to Sweden (Col., Staphylinidae)]

Oxytelus migrator Fauv. är en ost- och sydostasiatisk art som i Europa påträffades för första gången 1975 i Finland, och 1977 fann man den i Nordvästtyskland (Lohse 1978). I Hossmo vid Kalmar finns en komposthög där arten tycks ha en fast stam. Det första fyndet gjordes den 26 augusti 1978. Emedan insektfaunans sammansättning i komposthögar starkt varierar med högens innehåll, kan jag nämna att ifrågasvarande hög består av köks- och köksträdgårdsavfall: rödbetor (även blad), potatis, tomater, kålhuvuden, morötter, gurkor, äpplen etc. I rena ogräshögar, t. ex. av svinmålla, har jag inte funnit arten.

Den nya arten liknar mycket *O. sculptus* Gr. och i viss mån även *O. piceus* L. – bl. a. är ögonen lika stora som hos dessa arter – men är mycket mindre, högst 3 mm. Vidare saknar huvudskölden hos *migrator* mikroskulptur varför den är glänsande, medan den hos de andra två arterna är chagrinerad och därför matt, i synnerhet hos *sculptus*. Hos *migrator* bildar täckvingarnas skulptur längsfårar, vilka mot sömmen

och sidokanten blir längre, djupare och rakare samt där nästan når täckvingarnas fram- och bakkant, medan hos de andra två arterna fårorna är korta, oregelbundna, endast huvudsakligen längsriktade samt har samma utseende över hela ytan. Hos *piceus* är skulpturen mer utslätad än hos *sculptus*, som dessutom har en skarp, upphöjd linje längs sidoranden som de andra arterna saknar. Slutligen har *migrator* brungula antenner, *sculptus* och *piceus* svartbruna med 3–4 brungula basleder.

O. migrator är huvudsakligen brun, huvudet dock svart, benen och bakkroppens bas brungula.

Litteratur

Lohse, G. A. 1978. Neuheiten der Deutschen Käferfauna XI. – Ent. Bl. 74:15.

Gunnar Dahlgren
Åliden 1606
S-395 90 Kalmar

Upprop

För att söka utreda *Eriogaster arbusculae*'s förekomst i Sverige, olika levnadsvillkor och livscykel önskar vi uppgift om larvfynd (säkra) med så noggrann lokaluppgift som möjligt, överlevnad, parasitering, tidpunkter, näringsväxt, samt antal kläckta imago. Det är troligt att alla uppgifter från Norrbotten och Västerbotten är

felaktiga och förekomsten begränsas till Jämtlands och Härjedalens västra fjällområden. Såvitt bekant är endast en imago kläckt i Sverige.

Alla tänkbara svar emotses tacksamt till: Erik Tham, Brunnsvägen 57, 291 43 Kristianstad.

Håkan Elmquist Heino Trei Erik Tham